

szavában rámutat e lelkesen végzet-
ifjúsági kiadás pedagógiai jelentősé-
gére. *Sebestyén Erzsébet* tanár, aki a
másolás munkáját ellenőrizte s a sajtó
alá rendezést végezte, tájékoztatójá-
ban igen elevenen állítja elénk Besse-
nyeit, a kölcsönzött és eredeti írókat, s a
mű irodalmára is kiterjeszkedik.

A kiadás minden dicséretet meg-
érdemel: lelkiismeretes és szép; meg-
ható képe egy hagyománytisztelőben
s modern szellemben vezetett magyar
tanítónőképző-intézet komoly lelki-
világának. r.

**W. B. Seabrook: Hareos beduinok
között.** (Dante.)

Arabia a mesék földje, a ma embe-
rének szemüvegen át nézve is még
igen sok ismeretlen szépséggel és ti-
tokzatossággal szolgál. Seabrook a
feleségével együtt járt a beduinok sá-
traiban, a drúzok földjén, különböző
dervisek között, majd végül a jezidik-
nél: az ördögimádóknál. Nem kalan-
dokat mesél el az olvasónak, hanem
népekkal, emberekkel ismerteti meg,
akik még ma is úgy élnek, akár a ke-
resztesháborúk idején és akiknek sá-
traiban mégis ott található már a
modern gépkultúra beszivárgott nyo-
mai: a távcső, a villanylámpa, a re-
volver, a fekete pápaszem.

Állattenyésztés és harccal egybe-
kötött rablás, ez a beduinok főfoglal-
kozása, de barátaik, akik közöttük
élnek, e büszke nép sok jótulajdonsá-
gát megismerik. Mert ma is régi törvé-
nyeik szerint élnek és ezek a törvények
szigorúak, mondhatnók spártaiak. A
faj tisztaságát keményen őrzik és a
hűtlenséget, de még a rágalmazást is
halállal büntetik.

Még szilajabb, még harciasabb a
drúzok népe, amelyről a szerző azt
írja, hogy a legbüszkébb, legvendég-
szeretőbb maroknyi feudális arisztok-
rácia a föld kerekén. Vallásuk titok-
zatos és misztériumait bármennyire

utánuk járt is, nem tudta meg senki-
től. Pedig elment a melewi dervisek-
hez is, meg az üvöltő dervisekhez is,
míg végül az ördögimádókat keresi fel.
De a nagy titkot nem tudja meg. A
mesék országútján autón megy, néme-
lyik vacsoráját olyan körülmények
között fogyasztja el, mintha az Ezer-
egyéjszaka, elevenült volna föl újra,
de nemcsak útjának külsőségeivel tud
érdeklődést kelteni az olvasóban, ha-
nem könyvének mély benső tartal-
mával is. m.

**Bodó Jenő: Raktartó Oroszország-
ban.** Nem novelláskötet, hanem napló.
Az eseményeket hűen, becsületesen
mondja el. Érdekes és rendkívüli idő-
ben és helyen élt, — ez ad a könyvnek
is létjogosultságot — tehát az esemé-
nyek is érdekesek. Leírni nem tud sem
vidéket, sem lelkiállapotot. Általában
válogatás nélkül mindent közöl az
olvasóval. Nem hangsúlyozza a fonto-
sat és nem tolja háttérbe a lényegte-
lent. Az események közlésénél ez nem
olyan bántó, mint leírásaiban. Tár-
gyilagos dokumentumnak látszik ez a
könyv, amelyet minden művészet és
magasabb szempont nélkül írt meg
írója. F. I.

**Somogyi János: Lehullott a rezgő
nyárfa...** A szerző édeskés szerelmi
történeteket ír, amelyekben valami-
lyen kis oknak van csodálatos nagy
hatása, vagy mondvacsinált bonyodal-
mat okoz valamilyen (nem a sze-
replőket, hanem az olvasót) bosszantó
félreértés. De azért mindig egymásra-
találnak az egymást kereső ifjú szívek.
Kesergő mélabú és jóhiszemű ember-
ábrázolás azok a tulajdonságok, ame-
lyek rokonszenvet ébresztenek az ol-
vasóban. Sajnos ez a szimpátia nem
elég nagy ahhoz, hogy eltakarja a tör-
ténetek mesterkéltségét és a mondani-
való hiányát. F. I.